

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 1. Peccato terræ maledictio inducta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

340 Cap. XIII. Terra, & rerum

ipse primus homo quidquam vidi, quod
non laudaret, & ad quod, non exclama-
Psal. 8. I. ret: *Domine Dominus noster, quād admira-
bile est nōmentūm in vniuersa terra?* Domi-
num vocauit, à quo ipse in terris, dominus
factus est vniuersorum; nam quamdiu Deo
seruiuit, cetera omnia illi quoque serue-
runt. Postquam rebellis factus est, quid
mirum, si ei etiam alia cœperunt rebellare?

C A P V T XIII.

*An, &, quo pacto, Terra, Plantæ,
Bestiæ, ante, & post peccatum Adami,
subiectæ, vel mutatæ, hominiq;
infestæ factæ sint?*

§. I.

Peccato terra maledictio inducta.

**Psal. 101.
15.**

 Værere meritò aliquis possit, cur
Propheta rex dicat: *Initio tu Do-
mine, terram fundasti: & opera
manuum tuarum sunt celi?* An non vtrum-
que initio fundauit? cur id non dicit de v-
troque? Nimirum cælum ita mansit, sicut
fuit initio fundatum; terra autem mutauit
faciem suam, aut mutasse videri potest;
postquam Adam exul à Paradiso elimina-
tus, terram mutauit. *Initio, eum primus
homo*

terrenarum, per peccatum, mutatio. 341

homo justus adhuc esset, Deus terram, pro illo, fundauerat omni benedictione plenam. Postquam præuaricatus est, caussam Deo dedit, ut terra non maneret talis, qualis fuerat *initio fundata*. Quamobrem dixit ad eum Dominus: *Quia audisti vocem uxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo, precepereā tibi, ne comederes, MALEDICTA TERRA, in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vita tua, spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terræ. In sudore vultus tui vesceris pane, donec reuertaris in terram, de qua sumptus es: quia puluis es, & in puluerē reuenteris.* Hinc fundi nostri calamitas. *Hinc initio tu, Domine, terram fundasti: terram irriguam, quia fons ascendet debat è terra irrigans uniuersam superficiem terra;* terram floridam, terram omnis voluptatis feracem; verbo Paradisum: sed, post hoc initium, inobediens homo solum vertit & felicitatem, atq; ex loco voluntatis, fecit *terram miseria*, latomiam laboris, ergastulum calamitatis. Illud *initio tam pulchrum viridarium erat ab omnipotente Creatore ita homini concinnatum, ut quacunque oculos circumferret,* merito exclamaret: *Quam magnificata sunt* Ps.103.25.

I 3

opera

542 Cap. XIII. Terra, & rerum

operatua, Domine? omnia in sapientia fecisti:
impleta est terra possessione tua. Gleba bona
Matth. 13. inimicus homo Zizania superseminauit. Ho-
mo, cum in honore esset, non intellexit: compa-
Ps. 43. 13. ratus est jumentis insipientibus, & similis fa-
Gen. 3. 18. etus est illis. Hinc illi dictum est: Et comedes
herbam terra, sicut & Nabuchodonosor ile-
gimus accidisse; quem regijs dapibus assue-
Dan. 4. tum illa sententia percussit: Fœnum, ut bos
22. comedes. Hunc relinquunt, peccata effectu,
hoc fructi, pro seruitute, à diabolo mor-
Rom. 6. tales ferunt. Deniq; stipendia peccati mors.
23.

§. II.

Paradisi in terram miseria mutatio, fa-
bulâ expressa.

Ælian. Tradit Theopompus, in colloquio, quod
lib. 3. inter Midam Phrygem, & Silenum inter-
cessit, à Sileno etiam hoc narratum fuisse;
cap. 18. in Meropum finibus locum esse, & nomi-
nari Anostum, (id est, sine reditu, seu unde
non est reditus) similem voragini & hiatu:
neque vero tenebris, neq; lumine insignem; sed
aerem impendere obscuro quadam rubore per-
mixtum. In eo loco duos flumios labi, alterum
voluptatis, alterum tristitia: & ad utrumq;
arbores sitas esse magnitudine platani magni.
Qua ad flumen tristitiae sunt, eiusmodi natura-